

...se me ha perdido ayer, / se fue.

Silvio Rodríguez

No calen confessions
quan la mirada s'immola.
Que ja era una altra la nit
que en la teua penetrava,
ben a fons, Sacmis,
ho hauries d'haver capit,
per a no oblidar ara
que aquelles embranzides,
les últimes percussions,
foren més per despit
que per indult o per amor.
Com l'animal moribund
que ja no tem ser devorat
i amb l'esguard perdut
aixeca la pota i a l'herba
remarca el mapa aigualit
d'un indret que d'antuvi
endevina fitat, conquerit.
Plou sobre mullat. Pluja fina.
No cal que el tornes a inundar
de plors. L'unicorn és mort.
Os encarnat, vori en pols,
dins teu, nit cega en nit fonda,
me'l vaig serrar fins al cor.

